

Publicerad 2009-08-04 16:07 av vera gade

VÄSTERÅS Sv.Flickscouter 1942

När jag öppnade dörren knarrade den lätt ;

i köksfönstret surrade flugorna lojt, luften var tung av dunster.

En lång snarkning hördes och upp sprang bonden med skamsen min; moran och ungarna stirrade yrvakna upp på mig, där de låg utsträckta på köksgolvet, djupt i middagsslummern.

Det var skördetid; jag skulle komma som handräckning, hjälpa till med att räfsa ihop höet som bonden hässjade.

Sedan fick vi vinbärssaft och veteskivor; vi satt i höet och läskade oss . Vetelevarna var minst en månad gamla; då de låg inlindade i kökshanddukar i jordkällaren hade de en säregen, icke oangenäm smak och konsistens.

Några höga aspar var fällda ute i hagen, i morgon skulle vi kvista av lövet till foder åt kreaturen. Nu under kriget var importen av kraftfoder stoppad, så man fick dryga ut. Sedan skulle vi ut i roddbåtarna och samla upp vassen som drängarna liade. Allt skulle tas tillvara.

När jag efter några veckor reste hem från scoutlägret, fick jag av bondmoran en sprucken Höganäskruka med hönsägg, konserverade i vattenglas - till pannkaksbak.

Ejorton år tror jag visst att jag var!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren vera gade med Poeter.se id #19770 innehar upphovsrätten